

ἐν μόνῃ τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ γνωρίζομεν λόγιον ἄνδρα, οὗ δ' αὖξων ἀριθμὸς τῶν πανηγυρικῶν ὑπερβαίνει ἤδη τὴν ἡμίσειαν χιλιάδα· οἱ Γάλλοι πρὸς ἔκφρασιν τοῦ ὑψίστου βαθμοῦ ὁμοιότητος μεταξὺ δύο πραγμάτων μεταχειρίζονται τὴν μεταφορὰν «*ὅμοια ἀλλήλοις ὡς ὕδατος σταγόνας*» αὐτὸ νομίζομεν ὅτι παρ' ἡμῖν δύναται νὰ ῥηθῆ ὅτι ὁμοιάζουσιν ὡς δύο πανηγυρικοὶ λόγοι.¹

Ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΙΝΙΑΙΑΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ἡ αἴθουσα αὕτη εἶναι ἡ εὐρυχωροτάτη πασῶν ἐν τῇ νεοδημητῷ Ἀκαδημίᾳ. Προωρισμένη εἰς ἐπισήμους συνεδριάσεις, εἶναι κατ' ἀναλογίαν πολυτελέστατα κεκοσμημένη, ἐπαρκῆ δὲ κατέχει χώρον διὰ τε τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς καὶ τοὺς προσκεκλημένους. Ἐν τῷ μέσῳ, παρὰ μακρὰν τράπεζαν καὶ ἐπὶ ἐδρῶν κινήτων, ὠρίσθη ἡ θέσις τοῦ προέδρου, τῶν γραμματέων καὶ τῶν λοιπῶν ἀκαδημαϊκῶν, λαμπραὶ δ' ἔστραι ἐκ πεντελησίου μαρμάρου ἔδραι, μαλακὰ ἔχρουσαι ὑποστρώματα καὶ ἀμφιθεατρικῶς διατεθειμέναι ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς αἰθούσης μέχρι τῶν τοίχων, εἰσὶν ὠρισμένοι διὰ τὸ ἀκροατήριον. Ἡ αἴθουσα τὴν μὲν ἡμέραν θὰ φωτίζεται ἄνωθεν ἐκ τῆς στέγης, τὴν δὲ νύκτα διὰ τεσσάρων λυχνούχων, ἐχόντων ἀπάντων ἑκατὸν λαμπτήρας φωταερίου. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης θὰ στηθῆ ἄγαλμα τοῦ βαρῶνου Σίμωνος Σίνα εἰς ἀνώτερον τοῦ φυσικοῦ μέγεθος. Ἀπαντα τὰ ἀρχιτεκτονικὰ τῶν τοίχων μέρη εἰσὶν ἐκ λευκοῦ πεντελικοῦ μαρμάρου, θέλουσι δὲ ἐπιχρυσωθῆ κατὰ τὸ ἐπίδον ἔτος, ὡς ἦσαν καὶ τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀρχαῖα μνημεῖα.

Τὸ ἀνώτερον τῶν τοίχων μέρος θὰ κοσμοῦσιν ὀκτὼ κολοσσιαῖαι εἰκόνες, παριστώσαι τὸν μῦθον τοῦ Προμηθεύς, ὃν ἡ ἐργασία ἀνετέθη εἰς τὸν ἐν Βιέννῃ καθηγητὴν κ. Griepenkerl.

Τῶν εἰκόνων τούτων σύντομον περιγραφὴν παρέχομεν ἀμέσως κατωτέρω·

Α' εἰκὼν (Τοῖχος ἀριστερόθεν τῆς εἰσόδου). *Πρόρρησις τῆς Θέμιδος πρὸς τὴν αἰθούσῃ Προμηθεῖ.*

Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου, ὅπου αἰ τοῦ Ὀκεανοῦ πηγαί, καὶ ὅπου ἀδιαλείπτως ἀντηγεῖ ὁ κρότος τῆς σφύρας τῶν Κυκλώπων, προσέρχεται εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ ὁ μεγάλθυμος Τιτάν, ζητῶν μετὰ δέους νὰ μάθῃ τὴν εἰμαρμένην ἑαυτοῦ καὶ τοῦ κόσμου.

Β' εἰκὼν. *Ἀθηναῖα καὶ Προμηθεὺς παρὰ τὰς πύλας τοῦ Φωτός.* Αἱ Ἔφραι ἀνέφωξαν τὰς χαλκᾶς πύλας τῶν ἀνακτόρων τοῦ Ἥλιου. Οἱ πύρινοι τοῦ Φοίβου ἵπποι ἀκολουθοῦσι τὴν ὑπὸ δροσοβόλων δαιμονίων συνοδευομένην Ἠῶ, ἐκ δὲ τοῦ ὑπὸ τούτων πυρομένου ἄρματος, ὁ Προμη-

θεὺς, τῇ βοήθειᾳ τῆς Ἀθηναῖς, ἀνάπτει τὴν δαδα αὐτοῦ.

Γ' εἰκὼν. *Προμηθεὺς ζωογονῶν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ποιητὴν ὁμοίωμα ἀνθρώπου.*

Τὸ πλάσμα τοῦ Προμηθεύς ζωογονεῖται ὑπὸ πυρὸς οὐρανοῦ, ἡ Ἀθηναῖα δωροφορεῖται αὐτῷ νέκταρ. Εἰς μάτην δ' ὁ Ἐπιμηθεὺς καλεῖ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Προμηθεῖα νάκολουθήσῃ τοὺς κατὰ τοῦ Ὀλύμπου ἐφορμῶντας Τιτάνας.

Δ' εἰκὼν (Ἀέτωμα). *Τιτανομαχία.*

Οἱ θεοὶ πάντες εἰσὶ περὶ τὸν Δία συνηθροισμένοι, ἡνίοχος δὲ τοῦ ἄρματος τοῦ μεγάλου θεοῦ ἐστὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅστις ἐκόμισεν αὐτῷ τοὺς ὑπὸ τῶν Κυκλώπων χαλκευθέντας κερανοῦς. Ὁ Ζεὺς σφενδονίζει ἀλληλοδιαδόχως τοὺς Τιτάνας εἰς βάραθρον, ὁπότεν ἀρπάζοντες αὐτοὺς οἱ Ἐκατόγχιρες ῥίπτουσιν εἰς τὸν Τάρταρον. Τὸ δὲ νέον γένος τῶν ἀνθρώπων παραδοκεῖ μετὰ τρόμου ἐν τινι σπηλαίῳ τὴν ἔκβασιν τῆς φοβερᾶς μάχης.

Ε' εἰκὼν. *Προμηθεὺς φέρων τοῖς ἀνθρώποις τὸ πῦρ.* Ὁ Ζεὺς, ὅπως καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐπανάληψιν τοιαύτης μάχης, μελετᾷ τὴν ἐξόντωςιν παντὸς γηγενοῦς. Οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν ὥσπερ θηρία ἐν σπηλαίοις, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς ἐλεήσας τὰ δύσμοιρα αὐτοῦ τέκνα, φέρει αὐτοῖς τὸ φῶς.

Σ' εἰκὼν. *Προμηθεὺς δεσμώτης.* Ὡς παραβάτης τῶν θελήσεων τοῦ Διὸς, προσδεῖται ὁ Προμηθεὺς εἰς βράχον. Πρὸς μείζονα δὲ τιμωρίαν ἀετὸς κατατρώγει τὸ καλ' ἐκάστην ἀναγεσόμενον ἦπαρ αὐτοῦ. Καὶ ὅμως ὁ παρωργισμένος Τιτάν ἀρνείται νάποκαλύψῃ τῷ ἀγγέλῳ τῶν θεῶν Ἑρμῇ τὸν πρὸς ἐξίλασμον αἰτούμενον χρησμὸν τῆς Θέμιδος. Ὁ Ὀκεανὸς καὶ αἱ κόραι αὐτοῦ Νηρηίδες θρηνοῦσι τὴν οἰκτρὰν τοῦ Προμηθεύς τύχην.

Ζ' εἰκὼν. *Αὐτρώσις Προμηθεύς ὑπὸ Ἑρακλείους.*

Τὰ ἄγρια πάθη τοῦ τε Διὸς καὶ τοῦ Προμηθεύς κατεπραῦνθησαν· καὶ ἐκεῖνος μὲν φοβεῖται περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐξουσίας, τὸν δὲ Προμηθεῖα κατέβαλε τὸ βάρος τῶν ἀνηκέστων δεινῶν. Τότε ἐπελθὼν ὁ Ἑρακλῆς κατατοξεύει τὸν ἀετὸν, καὶ λύει τὰ τοῦ Προμηθεύς δεσμὰ μετὰ τῶν ἐκ τοῦ Ταρτάρου λυτρωθέντων Τιτάνων, πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἔρκου τοῦ Διὸς. Ὁ Χείρων, ἀδυνατῶν νάντισχῃ εἰς τοὺς πόνους ἀνιάτου πληγῆς παραιτεῖται τὴν ἑαυτοῦ ἀθανασίαν καὶ ἐγκολποῦται τὸν θάνατον.

Η' εἰκὼν (Ἀέτωμα). *Ἑρακλῆς ἀνάγων εἰς τὸν Ὀλύμπου τὸν Προμηθεῖα.*

Πάντες οἱ θεοὶ εἰσὶ συνηθροισμένοι, οἱ τε Ὀλύμπιοι καὶ οἱ ἐνάλιοι καὶ οἱ καταχθόνιοι, ὅτε ὁ Ἑρακλῆς φέρει τὸν Προμηθεῖα ἐνώπιον τοῦ Διὸς, οὗ τοῦ λοιποῦ ἔσται σύμβουλος. Ἄνευ-

1. Ἀπιστοβὴ ἐκ φιλολ. διακριτικῆς, δημοσιεύσεως ἐν τῇ "Ω ρ ρ.

σημοῦσι τὸν Τιτᾶνα Ἄθηνᾶ καὶ Ἑραιοστος, ἡ
 ἤδη οἰνοχοεῖ αὐτῷ νέκταρ.
 Ἐν Ἀθήναις, Σεπτέμβριος, 1878.

E ZILLER
 Ἀρχιτέκτων.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἤθεκαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετᾶφρασις Γ. Ζωχιου.]

31.

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν εἶχεν ἐλάττωμα,
 δὲν ἤθελε μετὰ τσσαύτης ἡδονῆς παρατηρεῖ
 τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων.

32.

Ἡ ζηλοτυπία τρέφεται ἐν τῇ ὑποψίᾳ, τρέπεται
 δὲ εἰς μανίαν ἢ καταπαύει, ἅμα τῆς ὑποψίας
 τὸν τόπον καταλάβῃ ἢ βεβαιότης.

33.

Ἡ ὑπερηφάνεια ἀναλαμβάνει ἑαυτὴν πάντοτε
 καὶ οὐδὲν ἀποβάλλει ποτὲ, οὐδ' ὅπταν τῇ ματαιότητι
 ἀποτάσσεται.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην θέλει σταχυολογεῖ ἕκ τοῦ
 ξένου περιοδικοῦ τύπου καὶ μεταδίδει ἐνίοτε ἢ Ἐστία εἰς
 τοὺς ἀναγνώτας αὐτῆς ὅσα νομίζει τῆς προσοχῆς αὐτῶν
 ἄξια εὐφραδὰ ἀνέχοντα, ἢ πνευματικῶν μικρολογήματα, προ-
 σπαθούσα κατὰ τὸ δυνατόν, ὅπως μὴ ἐλαττοῦται διὰ τῆς
 μεταφράσεως ἢ πρωτότυπος αὐτῶν χάρις. Σ. τ. Δ.

4.

Ἄγγλος τις ἱερεὺς ἔπασχεν ἐλαφρὰν ἀρθρίτιδα.

— Τί πρέπει νὰ κάμω; ἠρώτησε τὸν ἰατρὸν
 τοῦ.

— Νὰ πίνης καθ' ἡμέραν ἕνα ποτῆρι πούντζ
 μὲ ρῶμι.

— Δύσκολον.

— Διατί;

— Κατεδίκασα πάντοτε ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος
 τὰ πνευματικῶν ποτᾶ ὁ κόσμος ὅλος τὸ γνωρίζει.
 Τί θὰ εἰπῇ ἡ ὑπηρετρία μου, ὅταν τῆς παραγγείλω
 νὰ μοῦ κάμη πούντζ;

— Ζήτησέ της ὀλίγον ζεστόν νερόν, καὶ κάμη
 το μόνος σου.

— Δὲν θὰ τὸ ἐννοήσῃ;

— Εἰπέ της ὅτι τὸ θέλεις διὰ ξυράφισμα.

Μετὰ τινὰς μῆνας, παρερχόμενος ὁ ἰατρὸς πρὸ
 τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως, κρίνει καλὸν νὰ ἐρωτήσῃ
 περὶ τῆς υγείας του. Βλέπει δὲ τὴν ὑπηρετρίαν
 ὠχρὰν, μελαγχολικὴν καὶ καταβεβλημένην.

— Τί κάμνει ὁ αὐθέντης σου; ἐρωτᾷ ἀνή-
 σχος.

— Δὲν εἶνε καλὰ, ἰατρέ μου.

— Πῶς; τί ἔχει;

— Τὸ μυαλό του φαίνεται νὰ ἦνε πειραγμένο.

— Τὸ μυαλό του; πῶς;

— Πέντε φοραὶς τὴν ἡμέρα ξυρίζεται.

2.

Συνοικεσίου προκειμένου ἢ εἰκοσάετις γυνὴ ἐ-
 ρωτᾷ συνήθως περὶ τοῦ μελλονύμφου:

— Ποῖος εἶνε;

Ἡ τριακοντούτις:

— Τί κάμνει;

Ἡ τεσσαρακοντούτις:

— Ποῦ εἶνε;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὡς πότε νομοσχέδια καὶ νομοδιορθώσεις
 Καὶ ὑπαλλήλων ἄκαρποι διορισμοὶ κ' ἐξώσεις
 Καὶ ἄλλοι ἀνοργάνιστοι, κ' εἰς μάτην κ' ἀενάως
 Κινήσεις, προπαρασκευαί, καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς χάος;

Τί μὲ τὰ ξένα χρήματα τρυφῶμεν τῶν ἀνθρώπων,
 Χωρὶς νὰ φέρωμεν καρπὸν κἀνένα εἰς τὸν τόπον;

Ὡς πότε δανειζόμεθα μὲ τόκους ὑπερέργους,
 Εἰς ὑποθήκας βάλλοντες καὶ κάμπους μας καὶ λόγγους;

Τὸ ἔθνος, ἄσωτος υἱὸς πατρὸς εὐκαταστάτου,
 Ζῆ δίδον εἰς ἐνέχυρον τὰ ὑποστατικά του,
 Κ' εἰς τὴν σπατάλην ἀναιδῶς καὶ τὴν παραλοσίαν
 Νὰ φάγῃ τὴν πατρῶν του ζητεῖ περιουσίαν.

Ἐχάσαμεν καὶ ἄνομεν πᾶν αἰσθημα γενναῖον
 Κανείς μας δὲν ἐργάζεται διὰ πατρίδα πλέον,
 Καὶ ὅλοι ξένην ἄμπελον ὡς νὰ τὴν θεωρῶμεν.

Τὴν γῆν τῆς ἀνασκάπτωμεν, τὰ κλήματά της σπῶμεν.
 Τὸ ἔθνος μας, φυράματος λαμπροῦ κ' εὐτυχεστάτου,
 Στερεῖται καὶ τὴν ἔμφυτον ἐλαστικότητά του,

Ὡς κώδων ὅστις ἔχασε τὸν παλαιὸν του ἦχον,
 Ὡς ξίφος ὅπου σκωρῆ κρεμάνομεν στὸν τοίχον.

Βῆμα κανὲν δὲν κάμνομεν εἰς νόμους οὐδ' εἰς φῶτα,
 Καὶ ἄθλια εἶν' ὅλα μας καὶ ὅλα σεσηπῶτα.

Καίριον καὶ πλοῦτον ὁρανοῦ τὴν μισθωτὴ Ἀργία,
 Τὰ δύο πάσης ἔθνικῆς ὑψώσεως στοιχεῖον.

Ἐν ὑπουργετον ἄμορφον, κατακολωθεμένον,
 Κυλιέται ὡς στέλεχος σαθρὸν κ' ἐκρίζομενον.

Τοιοῦτον ἢ διχόνοια, τοιοῦτον καρπὸν φέρει,
 Καὶ τώρα δρεπανίζομεν τῶν φατριῶν τὰ θέρη.

Ἄν ἤμουν τέκνον μακρὸν τοῦ Μεξικίου, τῆς Κίνας,
 Καὶ πάροικος προσωρινὸς εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας,
 Μὲ πόσον τότε γέλωτα θὰ ἔβλεπα ἐμπρός μου

Τὸ κωμικὸν πανόραμα τοῦ νέου τούτου κόσμου!
 Ὑπάλληλοι ἀληθινοὶ αὐτοὶ δὲν εἶν' οἱ τόσοι,

Ἄλλ' ὑπαλλήλους εἰς σκηνὴν θεάτρον παριστάωσι.
 Αὐτοὶ ποῦ στέκουσιν μὲ χρσοῦς ἀργύρου βαρυτάτους

Ἄστεως ὑποκρίνονται τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Κράτους.
 Ἴδὲ αὐτοὺς τοὺς εἰς βαθμὸν κατώτερον σπουδάρχας.

Δὲν εἶναι παρὰ κωμῶδοι καὶ παίξουν τοὺς νομάρχας.
 Πλαστὰ εἶν' ὅλα καὶ ψευδῆ καὶ μίμων παραστάσεις.

Ἐκεῖνοι μὲ τὰ σχήματα, μὲ τῶν ποδῶν τὰς τάσεις,
 Οἱ τὸσον ἀπαράλλακτοι μ' εὐστρόφους σχοινοβάτας,

Ἐποκρίται, νὰ μιμηθῶν ζητοῦν τοὺς διπλωμάτας.
 Αἱ φράσεις ὅπου κωδωνοῦν συχνὰ τὰ στόματα των

Ψυχρὰ εἶν' ἐκστηθήματα καὶ ἦχοι αὐτομάτων.
 Στὸ στήθος των τὸ εὐκαιρὸν δὲν κατοικεῖ καρδία,
 Καὶ εἶναι οἱ γενναῖοι μας ἢ γλώσσα, ἢ κοιλία.

(Ἀλέξανδρος Σούτσος.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἐκδίδονται 1885
 ἔφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν
 486 ἔφημερίδες καὶ 598 περιοδικὰ ἐν Λονδίνο.
 Ἐκ τῶν ἔφημερίδων 542 εἶνε φιλελεύθεροι, 331
 συντηρητικαὶ, 71 συντηρητικαὶ φιλελεύθεροι,
 944 εἰς οὐδεμίαν ἀπόχρωσιν ἀνήκουσαι. Ἐκ
 τῶν περιοδικῶν, 398 πραγματεύονται ἀποκλει-
 στικῶς θρησκευτικὰ ζητήματα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ εἰ-
 κονογραφημένων ἔφημερίδων καθ' ἑκάστην αὐ-
 ξάνει ἤδη ἐκδίδονται 827 τοιαῦται, ἐξ ὧν 33
 δημοσιεύουσι χρωμολιθογραφίας.